

Skatteministeriet

9. december 2020
J.nr. 2020 - 6649

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 90 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energjafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love. (Udmøntning af dele af Klimaaftalen for energi og industri m.v. 2020 m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 23. november 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for perspektiverne i at benytte lejligheden til at justere reglerne, således at det fremover er det første elforbrug i elopvarmede boliger (forbrug op til et givent antal kWh pr. år), der nyder godt af den lave elvarmeafgift, mens forbrug derudover betaler den almindelige elafgift? En sådan ændring vil sikre, at det marginale elforbrug beskattes ens, uanset om boligen er elopvarmet eller ej, hvilket bl.a. vil sikre, at energibesparende foranstaltninger også giver økonomisk mening i elopvarmede husstande. Med den voksende udbredelse af elbiler vil det også sikre, at afgiften på kørestrøm er ens på tværs af husstande. Endelig vil en sådan ændring muliggøre, at det afgiftsbegünstigede 'elvarmeforbrug' differentieres alt efter, om der er tale om et parcelhus eller et sommerhus/en ferielejlighed. Det forudsættes, at ændringen kan gennemføres provenuneutralt.

Svar

Den almindelige elafgift udgør 89,2 øre pr. kWh i 2020, men sænkes gradvist til 78,9 øre pr. kWh i 2025 (2020-priser), som følge af *Energiaftale 2018*.

I elopvarmede helårsboliger, sommerhuse og ferielejligheder til eget brug betales der i 2020 en elvarmeafgift på 21,0 øre pr. kWh af den del af elforbruget, som overstiger 4.000 kWh om året, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 1. Med *Klimaafspraken for erhverv og industri mv. 2020* lempes elvarmeafgiften til 0,8 øre pr. kWh for husholdninger pr. 1. januar 2021.

Det er en betingelse for at anvende elvarmeafgiften, at helårsboligen mv. er registreret som elopvarmet i Bygnings- og Boligregistret, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 3, nr. 1. Det er derudover en betingelse, at elektriciteten er udleveret til et aftagenummer, som kun vedrører den pågældende boligenhed, eller til et varmeproducerende fælles anlæg, der udelukkende forsyner boligenheder, der er opført i Bygnings- og Boligregistret som elopvarmede helårsboliger mv., jf. elafgiftslovens § 6, stk. 3, nr. 2.

Med gældende regler betales der således i elopvarmede boliger almindelig elafgift (89,2 øre pr. kWh) af de første 4.000 kWh, mens der for forbrug herudover betales elvarmeafgift (0,8 øre pr. kWh).

Grænsen på 4.000 kWh er fastsat ud fra, at 4.000 kWh anses for at svare til en gennemsnitlig husholdnings årlige elforbrug til andet end varme. Der kan dog være variation heri afhængig af husstandens størrelse mv. Desuden er grænsen en administrativ simpel måde at differentiere mellem el anvendt til henholdsvis varme og andre formål.

I den foreslåede model vil elforbrug op til en grænse på x kWh blive anset som elvarme og kan dermed opnå den lave elvarmeafgift, mens elforbrug herudover vil blive anset som almindeligt elforbrug. En omvendt rækkefølge ift. opgørelse af elvarmeforbruget vil have nogle fordelingsmæssige konsekvenser jf. eksemplet nedenfor.

I en typisk husstand udgør varmebehovet ca. 18.100 kWh og udgør dermed det gennemsnitlige elforbrug til opvarmning i en husstand med el-paneler/el-radiatorer. For en varmepumpe med en virkningsgrad på 3 vil det årlige energiforbrug for en typisk husstand

udgøre ca. 6.000 kWh. Hvis det antages, at 2/3 af husstandene med elvarme opvarmes af en varmepumpe, da udgør det årlige elforbrug til opvarmning i en typisk husstand samlet set ca. 10.000 kWh.

Hvorvidt den foreslåede model med en grænse på 10.000 kWh vil være dyrere for den enkelte husholdning end den eksisterende model, afhænger af den enkelte husstands årlige elforbrug. For eksempel vil husstande med et elforbrug på 6.000 kWh betale mindre i den nye model *jf. tabel 1*. I den nuværende model vil de betale den høje alm. elafgift for de første 4.000 kWh og den lave elvarmeafgift for de resterende 2.000 kWh, hvorimod de i den nye model vil betale den lave elvarmeafgift for alle 6.000 kWh.

Samlet set vil husstande med et gennemsnitligt årligt elforbrug under 14.000 kWh, have en større afgiftsbelastning i den nuværende model end den nye, og omvendt for et afgiftsforbrug over 14.000 kWh *jf. tabel 1*. Dermed vil der for husstande med et stort varmebehov være et mindre incitament til at skifte til elvarme ved overgang til den nye model.

Tabel 1. Eksempler på afgiftsbelastning for husholdninger ved den nuværende og den nye model (inkl. moms)

Elforbrug (kWh)	Belastning i nuværende model 4.000 kWh- grænse (kr.)	Belastning i ny model med 10.000 kWh-grænse (kr.)
6.000, i alt	4.480	60
- heraf alm. elafgift	4.460	0
- heraf elvarmeafgift	20	60
14.000, i alt	4.560	4.560
- heraf alm. elafgift	4.460	4.460
- heraf elvarmeafgift	100	100
18.000, i alt	4.600	9.020
- heraf alm. elafgift	4.460	8.920
- heraf elvarmeafgift	120	100

Anm: Beregningerne er loretaget ud fra den almindelige elafgift på 89,2 øre/kWh og elvarmeafgift på 0,8 øre/kWh for husholdninger i 2021.

Kilde: Skatteministeriet.

Da elvarme er en del af løsningen på den grønne omstilling, er det ikke hensigtsmæssigt at forhøje afgiften på elvarme.

Hertil vil den foreslåede model kunne medføre et stort incitament til at afgive forkerte BBR-oplysninger eller undlade at meddele, hvis en bolig fx er overgået fra elvarme til anden opvarmning, da man således ville kunne modtage den lave elvarmeafgift til det almindelige elforbrug op til kWh-grænsen.

På den baggrund findes der ikke anledning til at ændre i reglerne om elvarmeafgift til elopvarmede boliger mv.